

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.184/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Hüse Ügyvédi Iroda (Cím11, ügyintéző: dr. Hüse Éva Flóra ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím10) felperesnek – a Rideg Ügyvédi Iroda (Cím13 földszint, ügyintéző: dr. Rideg Ákos) által képviselt **Alperes1** (Cím4) alperes ellen Munkáltató egészségsértése miatt sérelemdíj és egyéb megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 3.M.71.481/2020/27. számú közbenső ítélete ellen az alperes 28. sorszámú, és a felperes másodfokú eljárásban 3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 194.945 (százkilencvennégyezer-kilencszáznegyvenöt) forint elsőfokú, valamint 181.949 (száznolcvanegyezer-kilencszáznegyvenkilenc) forint fellebbezési és 38.989 (harmincnolcezer-kilencszáznyolcvankilenc) forint csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. május 5-én kelt 3.M.71.481/2020/27. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperes 2017. április 24-én bekövetkezett balesete kapcsán az alperes kártérítési felelőssége 70 %-os, míg a felperesé 30 %-os mértékű.

[2] Az általa megállapított tényállás szerint a felperes 2017. február 13-tól állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél ápoló-gondozó munkakörben havi 161.000 forint munkabérért.

[3] Az alperesnél ekkor hatályos kockázatértékelés a munkaeszközök körében kockázati tényezőnek minősítette a munkaeszközök használat előtti ellenőrzésének hiányát, a rendeltetésellenes, illetve a munkáltató utasításának nem megfelelő használatot és ennek következményeiből keletkező fizikai, mechanikai, kémia sérüléseket, áramütést, égést és forrázást. Kitért arra, hogy konyhai eszköz használatakor a felhasznált anyag fizikai tulajdonságainak nem ellenálló tartóeszközben történő tároláskor (forró folyadék) a tárolóeszköz repedésekor kifröccsenő forró folyadéktól sérülés veszélye állhat fenn. Tartalmazta továbbá, hogy forró felületek érintése, forró folyadék bőrfelületre jutása égési sérülést okozhat a biztonságos munkavégzésnek nem megfelelő munkaeszköz használatakor, illetve a munkáltatói utasítástól eltérő eljárásakor, a veszély bekövetkezése lehetséges, de nem valószínű. A teendők meghatározásakor szükséges intézkedésként az oktatás megtörténtét rögzítette (a használat kapcsán), illetve az előírt karbantartás meglétét.

[4] Az alperes munkavédelmi szabályzata előírta, hogy a munkavállaló olyan munkaeszközt köteles használni, amely védelmet biztosít a felhasznált anyag hatásai ellen. Továbbá felhívta a figyelmet arra, hogy a használt eszközöknél, berendezéseknél a kezelt anyag fizikai tulajdonságainak nem megfelelő tárolása, alkalmazása (forró folyadék nem megfelelő eszközbe öntése) esetén milyen kockázati tényezőkkel kell számolni, és arra, hogy forró folyadék magas hőmérsékletet nem álló (nem hőálló üveg) eszközbe, edénybe átöntése forrázás veszélye miatt tilos.

[5] A felperes a munkába lépése napján, azaz 2017. február 13-án munkavédelmi oktatásban részesült. Ennek részét képezte az alperes munkavédelmi szabályzata alapján a konyhai kancsók biztonságos használata, miszerint forró vizet csak a mosogató medencében elhelyezett műanyag és kerámia kancsóba szabad tölteni.

[6] 2017. április 24-én a felperes 12 órás beosztása szerint reggel 6 órakor kezdte meg munkavégzését, a délelőtti teendők befejezése után 10:45 perc körül a konyhába ment teát készíteni saját részére. A konyhapulton lévő elektromos vízmelegítővel felforraltta a vizet, majd átöntötte a pultra helyezett vastagfalú üveggancsóba, és teafiltert tett bele. 5 másodpercnyi idő elteltével az üveggancsó szétrepedt és darabjaira repült szét a konyhában. A kiömlő folyadék a pultrától kb. 0,3 méterre álló felperes mindkét lábára, főleg a bal combjára

fröccsent. A felperes az erős fájdalom miatt a mosdóban hideg vízzel hűtötte a sérült bőrfelületet, a balesetről az intézményvezető értesítette a mentőszolgálatot, akik ellátták a sérüléseit és a Szakambulanciára szállították.

[7] 2017. április 24-én kelt orvosi lelet szerint a felperes a baleset következtében a csípő és az alsó végtag másodfokú égési sérülését szenvedte el. Az alperes a balesetről munkabaleseti jegyzőkönyvet vett fel, és társadalombiztosítási kifizetőhely lévén azt üzemi balesetnek ismerte el. A határozat a baleset egészségkárosító következményeként mindkét lábat ért másodlagos égési sérüléseket rögzített. A felperes 2017. április 25-től május 31-ig baleseti táppénz ellátásban részesült. 2017. június 1-jétől ismét munkába állt, és 2017. augusztus 31-én közös megegyezéssel megszűnt a munkaviszonya.

[8] A foglalkozás-egészségügyi szervként eljáró Kormányhivatal Szakértői Bizottságának elsőfokú szakvéleménye a felperes balesetből eredő össz-szervezeti egészségkárosodásának mértékét 8 %-ban állapította meg.

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes munkaviszonyával összefüggésben keletkezett kárának megtérítése körében előterjesztett keresetét a jogalap tekintetében túlnyomó részben alaposnak találta közbenső ítéletében. Döntését a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban. Mt.) 166. § (1) és (2) bekezdésére, 167. § (2) bekezdésére és a munkáltatónak a munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelőssége egyes kérdéseiről szóló 1/2018. (VI.25.) KMK véleményre alapította.

[10] Rögzítette, hogy a felek között a munkaviszony fennállta és annak tartalma, valamint az sem volt vitatott, hogy a 2017. április 24-én 10:45 perc körüli baleset a felperes munkavégzése alatt, munkahelyén, munkaidőben érte. A munkaviszonnyal összefüggést a munkaidő alatt munkaközi szünetekben a személyes szükségletek kielégítése is megalapozza, ezért nem volt relevanciája annak az alperesi hivatkozásnak, hogy a felperesnek a tea főzés nem tartozott munkaköri feladatai közé, és hogy a teát nem az otthon lakói, hanem saját részére és nem is étkezésre szánt időben készítette. Mindezek miatt a munkáltató kártérítési felelősségének pozitív feltételei fennálltak, az egészségkárosodás bizonyítottan a felperesi munkaviszonnyal összefüggő baleset eredménye volt.

[11] Az alperesi mentesülés feltételeinek Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja szerinti, kimentést megalapozó okok vizsgálata körében rámutatott, hogy a munkamódszer, munkaeszköz, anyag megfelelőségét a munkáltatónak kellett biztosítani, e körülmények ellenőrzési körébe tartozóak. Az üvegkancsót az alperes bocsátotta a munkavállalói rendelkezésére, az általa biztosított eszköz volt, így annak minőségére, milyenségére, és rendeltetésszerű használatára ráhatással bírt. Ezt bizonyítja az a körülmény is, hogy a balesetet követő döntésével megszüntette az üvegkancsók alkalmazását. Erre figyelemmel az ellenőrzési körén belül történt a károsodás, így a munkáltató nem mentesülhetett az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Figyelemmel arra, hogy a kimentés három feltételének

egyidejűleg kell fennállnia, így rögzítette, hogy a másik két konjunktív feltételt már nem kellett vizsgálnia.

[12] Az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, a felperes kizárólagos és egyben elháríthatatlan magatartására történő alperesi hivatkozás körében értékelte a munkavédelmi szabályzatban és kockázatértékelésben a forró folyadék használatával kapcsolatos előírásokat és tilalmakat, amely tényeket a felperes sem vitatott, így azt sem, hogy munkavédelmi oktatásban részesült. A bizonyítási eljárás alapján (a perbeli balesetet követően a felperes volt munkatársai által aláírt nyilatkozat, tanú3, tanú4 és tanú5 tanúvallomása) megállapította, hogy minden munkavédelmi oktatás alkalmával elhangzott az, hogy a munkavállalók a forró vizet az üvegkancsóba ne öntsék, valamint az, hogy használni kell a mosogató medencét a víz áttöltése során. Ezért azt is figyelembe véve, hogy a felperes munkavédelmi oktatásán csak ő, és az oktató tanú2 voltak jelen, és tanú2 írásba foglalt nyilatkozattal igazolta, hogy a felperes ebben az oktatásban részesült, megállapította, hogy a felperes a kancsó használatáról előzetes tájékoztatást kapott.

[13] A tanúvallomások megerősítették azt is, hogy a munkavállalók nem használták az üvegkancsót a teakészítésre, és nem volt ilyen jellegű eltúrt gyakorlat sem, sőt a felperest sem látták korábban ilyen kancsóban teát készíteni. Értékelte, hogy egy külsős cég nagy mennyiségben szállít teát az otthonba, ezért nem is kellett legtöbbször teát főzni, csak ha valaki beteg volt, vagy reggeli közben magának készített esetenként teát.

[14] Mindezek alapján egyrészt figyelembe vette, hogy az alperes ellenőrzési körén belül történt a baleset, annak egyik kiváltó oka az volt, hogy az alperes által biztosított üvegkancsó a konyhán a felperes rendelkezésére állt. Úgy foglalt állást, hogy amennyiben az alperes korábban kivonja az üvegkancsókat a használatból, esetleg felcímkézi, hogy melyik kancsó alkalmas a forró víz tárolására, a baleset akár elkerülhető lett volna. Ezért nem állapította meg azt, hogy a baleset a felperes kizárólagos és elháríthatatlan magatartása miatt következett be (Mfv.10.614/2007/4., BH2020. 339).

[15] Másrészt hangsúlyozta, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján igazolást nyert, hogy a felperes súlyosan gondatlan magatartása a baleset bekövetkeztében nagymértékben közrehatott. Ennek körében a felperes terhére értékelte, hogy az alperesi utasítás, valamint a mindennapi élettapasztalat és háztartási ismeretek ellenére figyelmen kívül hagyta, hogy az üvegkancsó nem teafőzésre szolgált. Köztudomású tényként vette figyelembe, hogy az egyszerű üveg nem hőálló, forróság hatására szétrepedhet. A tanúvallomások kétséget kizáróan alátámasztották, hogy a munkavédelmi oktatáson elhangzott a munkavédelmi szabályzat azon rendelkezése, hogy a nem kifejezetten hőálló üvegkancsók nem alkalmasak forró folyadék tárolására. A felperes a munkavédelmi oktatáson igazoltan részt vett, ott kioktatást kapott arról, hogy a forró víz átöntéséhez a kancsót a mosogató medencébe kell helyezni. Ennek az utasításnak a felperes nem tett eleget. Igazolást nyert a tanúvallomások alapján az is, hogy az alperes részéről nem volt eltúrt gyakorlat az üvegkancsók használata a forró folyadék tárolására. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes által biztosított üvegkancsó hőálló volt és kizárólag anyaghiba miatt következett be a

baleset. Nem merült fel ugyanis adat arra, hogy az üvegkancsó sérült lett volna és a tanúvallomások megerősítették, hogy az üveg vastagabb falú volt, de nem hőálló, legalábbis azt ránézésre nem lehetett állítani, ezért elutasította a szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványt az üvegkancsó anyaghibájára nézve.

[16] Ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy az alperes sem tett meg minden intézkedést a forrázásból származó sérülés elkerülése végett, még ha ez a kockázatértékelésében szerepelt is. Az oktatáson elhangzottak betartását nem ellenőrizte, a kancsókat nem különítette el, nem címkézte fel és a baleset idejéig nem csak hőálló kancsókat bocsátott a munkavállalók rendelkezésére. Ezek a körülmények, figyelemmel az EBH2018.M.20. számú eseti döntésben foglaltakra is, álláspontja szerint kármegosztást eredményeztek a felek között.

[17] Az 1/2018. (VI. 25.) KMK vélemény III/4. pontja és MK 31. számú állásfoglalásnak az ítélkezési gyakorlatban jelenleg is irányadó megfogalmazásaira, továbbá a Mfv.10.936/2007/3. számú döntésre figyelemmel hangsúlyozta, hogy munkáltatói vétkesség esetén a munkáltatói kárfelelősségnek kell nagyobb arányúnak lennie. Úgy ítélte meg, hogy a felperes közrehatása súlyosan gondatlan, de nem ismétlődő vagy szándékos kötelezettségszegés eredménye, és eljárása nem volt az élettapasztalattal kirívóan ellentétes, így mindez részére terheesebb kármegosztást nem eredményezhetett. Tekintettel arra, hogy az alperest az objektív felelősségen túl is terhelte vétkesség, ezért a felperesi közrehatás súlyát mérsékelte, és az alperesre terheesebb, 70-30 %-os kármegosztást tartott megalapozottnak.

Az alperes fellebbezése

[18] Az alperes az elsőfokú közbenső ítélet elleni fellebbezésében annak megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. §-át, 279. § (1) bekezdését és az Mt. 6. § - 8. §-ait, 52. § (1) bekezdés c) pontját, 166. §-át, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 60. § (1) bekezdését.

[19] Hangsúlyozta, hogy a perbeli tényállásból megállapítható, hogy a munkáltató megfelelő munkabiztonsági feltételek mellett foglalkoztatta a felperest. A munkabalesetet a munkavédelmi oktatáson elhangzottak és a munkáltatói utasítások, a kockázatértékelés és munkavédelmi szabályzat rendelkezései és az alperesi gyakorlat, továbbá a mindennapi élettapasztalat és háztartási ismeretek ellenére szenvedte el a felperes úgy, hogy a több fokozatú balesetmegelőző előírások közül egyet sem tartott be.

[20] Az elsőfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a forró folyadékot csak kerámia, vagy műanyag kancsóba, és kizárólag a mosogató medencébe helyezve volt szabad öntenie a felperesnek. Az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a nem vitatott adatot, hogy a

kerámia és műanyag kancsók teljesen el voltak különítve az üvegkancsóktól, előbbiek a konyhapulton, utóbbiak a spájzban tárolva. Az üvegkancsók kizárólag szörp készítésre voltak rendszeresítve.

[21] Téves a közbenső ítélet azon megállapítása, miszerint nem mentette ki a munkáltató a felelősségét az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján. A munkaeszközök megfeleltek rendeltetésüknek, a megfelelő tevékenység biztonságos végzéséhez. A balesethez az vezetett, hogy a felperes nem a rendeltetésnek megfelelően használta a munkaeszközt. Az a körülmény, hogy utólag, a baleset után megszüntette az üvegkancsók használatát, nem értékelhető terhére és felelősségét nem alapozza meg, csak az általa nyújtott szolgáltatás színvonalához kapcsolódó kérdéskör. Nem tartozik a munkáltató ellenőrzési körébe a munkavállalók felelőtlen, munkavédelmi oktatással ellentétes viselkedése, mert arra nincs tényleges befolyásolási lehetősége. A perben igazolást nyert a helyes munkavédelmi oktatás és a használat igazolt ellenőrzése is. A felperes a munkavédelmi oktatáson részt vett, magatartása megsértette az Mvt. 60. § (1) bekezdését, kötelezettségszegése következményeivel számolni kellett, ezért magatartása kizárólag neki róható fel. Ellenben a munkáltató az igazoltan szabálykövető gyakorlat alapján alappal várta el a munkavállaló kötelességének teljesítését, figyelemmel az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjára.

[22] Az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja szerinti feltételek a perben igazolást nyertek, ezért nem helytálló az elsőfokú bíróság azon érvelése, hogy önmagában megalapozná az alperesi felelősséget az, hogy rendelkezésre állt olyan munkaeszköz, amelynek használatával a felperes kárt okozhatott magának. Az értékelésnél nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes szabálytalanul és felelőtlenül használta a munkaeszközt. Az elsőfokú bíróság arra helyesen utalt, hogy a felperes a mindennapi élettapasztalattal és háztartási ismeretekkel ellentételesen használta az üvegkancsót, és semmi nem utalt az üvegkancsók hőállóságára. Ennek ellenére a munkavédelmi oktatáson elhangzottak, a szabálykövetés ellenőrzésének elmulasztását értékelte a munkáltató terhére.

[23] A közbenső ítélet az ellenőrzés elmaradását nem támasztotta alá bizonyítékokkal, a kancsók felcímkezésére vonatkozó követelés túlmutat az elvárhatóságon, a címke használata gasztronómiai és esztétikai szempontból sem indokolt, illetve sérti a munkáltató jogos gazdasági érdekeit. A tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arra, hogy senki nem főzött magának teát, mert készen kapták azt, senki nem használta az üvegkancsókat arra a célra amire a felperes, és mindenki tudta a forró víz kezelésének szabályait. A felperes teljeskörűen megszegte a teafőzés körében adott munkáltatói utasítást, a szabályzatban és az oktatásban szereplő rendelkezéseket. Az üvegedény fellelhetőségét perdöntő munkabiztonsági hibaként tévesen értékelte az elsőfokú bíróság, a minden jogszabályi feltételt kimerítő munkabiztonság megteremtése mellett a felperesi negligencia vezetett a balesethez, ezért a kereset elutasításának van helye.

A felperes csatlakozó fellebbezése

[24] A felperes csatlakozó fellebbezésében a közbenső ítélet megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy a 2017. április 24-én bekövetkezett balesetért az alperest 100 %-os kártérítési felelősség terheli, egyben másodfokú perköltségigényt is bejelentett.

[25] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes által biztosított üvegkancsó az alperes ellenőrzési körébe tartozó körülmény, ezáltal az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja alapján a kártérítési felelősség alól nem mentesülhetett. Az eset összes körülményének mérlegelése alapján az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja szerinti mentesülési ok sem igazolható az alperes esetében, ezt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság. Ugyanakkor tévesen alkalmazott kármegosztást, az általa mérlegelt körülmények azt nem alapozzák meg.

[26] Hangsúlyozta, hogy köztudomású az a tény, hogy számos olyan üvegkancsó beszerezhető, amelyek rendkívüli széles hőmérsékleti tartományban alkalmazhatóak (-50°C-tól +150°C-ig). Az alperesnél teafőzéshez is használt vastagfalú üvegkancsó a konyhában került rendszeresítésre, azzal kapcsolatban nem hangzott el a munkáltató részéről, hogy nem hőálló, így alappal feltételezhette, hogy teafőzésre az alkalmas lehet. A hétköznapi életben nem szokatlan az üvegkancsóba teát önteni, és a munkahelyi baleseti jegyzőkönyv is a „teáskancsó” fogalmat használta, azt pedig nem vitatottan a munkavédelmi felelős szövegezte és vette fel. Továbbá a munkavédelmi szabályzat nem általánosságban tiltja az üvegeszközbe történő forró folyadék töltését, hanem a magas hőmérsékletet nem álló üvegedénybe. Az alperes nem adott tájékoztatást arról, hogy pontosan milyen minőségű, tulajdonságú üvegkancsókát rendszeresített, és azok mire valók, erre nem tért ki a munkavédelmi oktatást keretében sem. Ezt megerősítette tanú1 és tanú2 tanúvallomása is.

[27] Ezért tévesen értékelte terhére azt az elsőfokú bíróság, hogy a mindennapi élettapasztalat és háztartási ismeretek szerint az üvegkancsó nem teafőzésre szolgál és azt is, hogy a vastagfalú üvegkancsót használta a perbeli esetben. Nem volt elvárható a tájékoztatás hiányában, hogy azzal számoljon, hogy ezek a vastagfalú kancsók nem alkalmasak arra, hogy forró teát öntsön azokba. Az elsőfokú bíróság jogszerűen nem alapozhatta volna döntését azon többi munkavállaló tanúvallomására, akik ténylegesen nem is vettek részt a munkavédelmi oktatáson. A munkavállalók egyébként is zavaros nyilatkozatot tettek a vonatkozásban, hogy a becsatolt írásbeli nyilatkozatuk milyen körülmények között, kinek a kérésére és szövegezésével született meg. Teljesen életszerűtlen, hogy a munkavédelmi oktatáson a lifthasználat, a vészkijárat, menekülési útvonal, és a betegek emelése mellett pont az hangzott el, ha a munkavállaló teát szeretne főzni az csak kerámia, vagy műanyag kancsóba történhet.

[28] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a munkavédelmi oktatást követően az alperes nem ellenőrizte a munkavállalók szabálykövetését, azonban téves következtetést vont le, amikor kármegosztást alkalmazott. A közbenső ítéletben egyébként hivatkozott Mfv.10.614/2007/4. számú eseti döntés éppen azt támasztja alá, hogy az alperesnél eltűrt gyakorlatra, a munkáltatói ellenőrzés és felügyelet hiányára tekintettel nem merülhet fel a munkavállaló vétkes magatartása, ezáltal kármegosztásnak sem lehet helye. Az

elsőfokú bíróság mérlegelése a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütköző, jogszabálysértő a kármegosztást megállapító rendelkezés a súlyosan gondatlan magatartására alapítottan, ennek hiányában az Mt. 167. § (2) bekezdés alkalmazásának sem lett volna helye.

Az alperes csatlakozó fellebbezéssel szemben benyújtott ellenkérelme

[29] Az alperes teljeskörűen fenntartotta a fellebbezésében előadottakat a perbeli balesettel kapcsolatos felelősség jogalapját érintően. A peradatok alapján megállapítható, hogy a baleset bekövetkeztére ráhatása nem volt, eleget tett a biztonságos munkaeszköz biztosítási kötelezettségének, nem tartozik ellenőrzési körébe a munkavállalók felelőtlen, a munkavédelmi oktatással ellentétes viselkedése, arra nincs tényleges befolyásolási lehetősége. Kizárólag a munkavédelmi oktatás keretében, a kockázatértékelési jegyzőkönyvvel, munkavédelmi szabályzattal és a helyes gyakorlattal átadható ismeretanyagra van tényleges ráhatása. Esetükben ez felölelte a helyes kancsóhasználat oktatását és igazolást nyert a gyakorlat ellenőrzése is. A felperes figyelmen kívül hagyta a helyes kancsóhasználati szabályokat és amennyiben a felperes az általa teljesen szabálytalanul forró víz tárolására használt üvegkancsót beállította volna a mosogatóba, az kizárta volna a sérülését.

A másodfokú bíróság döntése

[30] A fellebbezés alapos, a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

[31] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokból azonban téves jogi következtetéseket vont le a kártérítési felelősség jogalapja körében, így érdemi döntésével nem értett egyet a másodfokú bíróság.

[32] Az alperes az Mt. 166. § (2) bekezdés a) és b) pontjával kapcsolatos kimentési ok fennálltát is állította, egyrészt azt, hogy a baleset nem tartozott az ellenőrzési körébe. Annyiban osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontja szerinti mentesülésnek a perbeli esetben nincs helye. Az ellenőrzési kör értékelése során a baleset közvetlen okát és a balesethez vezető egész munkafolyamatot vizsgálni kell, így a munkáltató által biztosított munkaeszközt is, amelyre befolyása, ráhatása van (EBH2018.M.20.). Jelen esetben az alperesnek ráhatása volt a munkavállalói szükségletek kielégítéséhez használt konyhai eszközökre, és a munkavállalók, így a felperes oktatására is. Az alperes biztosította a perbeli balesettel érintett üvegkancsót, a baleset munkaidőben, a személyes szükségletek kielégítése közben, az alperes székhelyén következett be. Mindezeket értékelve megállapítható, hogy a baleset az alperes ellenőrzési körén belül történt. Az alperes fellebbezésében hivatkozott azon körülmény, hogy az üvegkancsókat milyen módon tárolta, illetve az, hogy a kancsóhasználatot ellenőrizte, nem az ellenőrzési körön kívüliséget eredményezi, hanem az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja szerinti mentesülés körében vizsgálandó.

[33] Az alperes a kártérítési felelősség alóli mentesülésként hivatkozott arra is, hogy a kárt kizárólag a károsult felperes elháríthatatlan magatartása okozta. Az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja alapján a munkáltató akkor mentesülhet a kártérítési felelősség alól, ha a munkavállaló magatartásán kívül nincs olyan, a munkáltató ellenőrzési körébe eső körülmény, amely szerepet játszott a baleset bekövetkezésében.

[34] Nem vitatottan az alperes munkavédelmi szabályzattal és kockázatértékeléssel is rendelkezett a felperes munkaviszonyának fennállta alatt. A peradatok szerint az alperes munkavédelmi szabályzata előírta, hogy forró folyadékot magas hőmérsékletet nem álló eszközbe, edénybe átönteni a forrázás veszélye miatt tilos. Az ezzel összefüggésben készült kockázatértékelés a forró víz használata körében felmerülő veszélyforrásokat ismertette és értékelte. tanú2, tanú3, tanú4 és tanú5 vallomása alátámasztotta, hogy a munkavédelmi oktatásnak kifejezetten témája volt, hogy a munkavállalók a forró vizet ne üvegcancsóba töltsék, illetve használják a mosogató medencét a forró víz áttöltése során.

[35] Önmagában az a körülmény, hogy a felperes munkavédelmi oktatása nem a kollegái előtt történt, még nem teszi aggályossá a felperesi állítással szemben egybehangzóan elhangzott tanúvallomásokat. A kereseti kérelem megalapozottságának eldöntéséhez azokat a személyeket lehet a bizonyítási eljárásban tanúként meghallgatni, akik a perbeli – jelen esetben a foglalkoztatási jogviszonyban felmerült – eseményekkel összefüggésben tudomással bírnak. A Kúria Mfv.I.10.251/1999/2., Mfv.I.10.014/2009/3., Mfv.III.10.584/2017/4. döntései szerint önmagában az, hogy a munkaügyi perben meghallgatott tanú a munkáltató alkalmazásában áll, vagy vele gazdasági kapcsolatban áll, elfogultságot nem jelent. A tanúnak a félhez való kapcsolata és vallomásának tartalma a Pp. 346. §-ának (5) bekezdése értelmében egyébként is a bíróság mérlegelése alá esett.

[36] Helyesen állapította meg tanú3, tanú4 és tanú5 tanúk vallomása alapján azt az elsőfokú bíróság, hogy az üvegcancsó használata nem volt gyakorlat az alperesnél a teakészítés során, és senki nem tapasztalt ilyen eljárást a felperes részéről sem korábban. Ezért az elsőfokú bíróság e megállapításával ellentétesen tévesen utalt a közbenső ítéletében az alperes felelősségére abban a vonatkozásban, hogy az alperes nem ellenőrizte a felperes munkavégzését, hiszen ilyen, a felperes által követett és a munkáltató által eltűrt, az alperesi szabályozással ellentétes gyakorlatra a tanúk egyike sem tett vallomást.

[37] Arra is tévesen következtetett az elsőfokú bíróság, hogy az üvegcancsó konyhán való előfordulása az alperes mentesülését kizárja. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés ugyanis, amely kizárná az üvegcancsó konyhán történő használatát vagy előírná annak felcímkézését. A fentebb ismertetettek szerint ugyanis az alperes a tőle elvárható magatartást tanúsítva a munkavédelmi kockázatokra a felperest, illetve a többi munkavállalót kioktatta, kockázatértékelést készített és munkavédelmi szabályzatban is rendezte az ezzel kapcsolatos veszélyeket. A felperes a tilalom ellenére használta a balesettel érintett tevékenységhez az

üvegkancsót, ezért annak nincs relevanciája, hogy egyébként arra kioktatás történt-e, hogy az alperesnél rendszeresített üvegkancsók milyen más munkafolyamatra használhatóak.

[38] Ezzel szemben, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt, a felperes az általános élettapasztalattal súlyosan szembe menve járt el, amikor a forró vizet üvegfalú kancsóba töltötte. Életkorából fakadóan és ápolóként szakmai ismeretekkel is rendelkeznie kellett a forrázást kiváltó körülményekről, annak lehetséges okairól. Miután a felperes saját állítása szerint semmilyen tájékoztatást nem kapott arra nézve, hogy a használt kancsó hőálló-e, ezért érvelésével szemben nem volt alapja annak, hogy azt feltételezte, abba beletöltheti a forró folyadékot.

[39] Mindezek alapján tehát a másodfokú bíróság úgy találta, hogy az alperes mentesülésének az Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja szerinti feltételei fennállnak, az alperes sikerrel mentette ki magát a balesetért fennálló felelősségéért. Nem volt feltárható olyan ok, amely a munkáltató részéről objektíven elhárítható lett volna és közrehatott a balesetben, az kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása miatt következett be. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Záró rendelkezés

[40] A másodfokú eljárásban az alperes fellebbezése sikeres volt, így az elsőfokú közbenső ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítására figyelemmel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles viselni az alperes első és másodfokú eljárással felmerült Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított perköltségét. Ennek mértékét a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg a másodfokú bíróság, értékelve a pertárgy értéke (3.000.000+55.708+83.562+23.815+62.000+2.000x12) mellett azt, hogy az alperes beadványainak terjedelme összesen négy oldal volt és a másodfokú bíróság egy tárgyalást tartott.

[41] A felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán a le nem rótt Itv. 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdés a) pontja, valamint 46. § (1) és (4) bekezdése szerint számított elsőfokú és fellebbezési, valamint csatlakozó fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2022. október 06.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

...